[626 ఎస్ సి ర్ (2)1962]

మెసర్స్ బినానీ కమర్షియల్ కో, లిమిటెడ్ వర్సెస్ రమణ్ లాల్, మగన్ లాల్ మెహతా

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కరాండ్.ఎన్.వానోహూ,జె.జె.)

సరఫరా-నాన్ ఫెర్రస్ లోహాల నియంత్రణ-అమ్మబడే గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడానికి ప్రభుత్వానికి అధికారం కల్పించడం-ఒప్పందం యొక్క గరిష్ట-చెల్లుబాటును నిర్ణయించడం-ఒకవేళ చెల్లుబాటు కాని-సరఫరా మరియు వస్తువుల ధరలు చట్టం, 1950 (1950 యొక్క 70), సెప్టెంబర్ 2, 1950 నాటి భారత ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్.

వస్తువుల సరఫరా, ధరల చట్టం, 1950 జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు అవసరమైన వస్తువుల ధరల నియంత్రణ, సరఫరా, పంపిణీకి ఏర్పాట్లు చేసింది. సెక్షన్ 4(1)(సి) ప్రకారం ఏ వ్యక్తికైనా ఒకే లావాదేవీలో విక్రయించే వస్తువుల గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. సెక్షన్ 4(2)(ఎ) ప్రకారం ఒకే వస్తువులకు వేర్వేరు ప్రాంతాలకు లేదా వివిధ తరగతుల డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారులకు గరిష్ట పరిమాణాలను నిర్ణయించవచ్చు. సెక్షన్ 5(1)(సి) ప్రకారం సెక్షన్ 4 కింద నిర్ణయించిన గరిష్ట పరిమితికి మించి ఏ డీలర్ లేదా ప్రొడ్యూసర్ సరుకులను విక్రయించడం లేదా అమ్మడానికి అంగీకరించడం చేయరాదు. మూడు నెలల పాటు తన అవసరాలకు మించి లేదని కొనుగోలుదారుడు ప్రకటించడం మినహా డీలర్లు, ఉత్పత్తిదారులు నాన్ ఫెర్రస్ లోహాన్ని ఒక టన్నుకు మించి విక్రయించరాదని కేంద్ర ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్ జారీ చేసింది. 300 టన్నుల జింక్ ను విక్రయించేందుకు ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాడు. ప్రతివాది మొత్తం పరిమాణాన్ని తీసుకోలేదు మరియు పిటిషనర్ ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు దావా దాఖలు చేశాడు. చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(సి)కు విరుద్ధంగా ఉన్నందున ఒప్పందం చెల్లదనే కారణంతో ప్రతివాది వ్యతిరేకించారు. ప్రతి నాన్ ఫెర్రస్ లోహానికి ఒక అస్థిరమైన గరిష్ఠాన్ని మాత్రమే నిర్ణయించగలిగినందున నోటిఫికేషన్ చెల్లదని, కానీ నోటిఫికేషన్ అలా చేయలేదని, సెక్షన్ 4(2)(ఎ) ప్రకారం డీలర్లు, ఉత్పత్తిదారుల వ్యత్యాస తరగతులను ప్రస్తావిస్తూ గరిష్టాన్ని నిర్ణయించలేదని పిటిషనర్ వాదించారు. ఈ

నోటిఫికేషన్ కేవలం అసలేకు మాత్రమే వర్తిస్తుందని, విక్రయించే ఒప్పందానికి వర్తించదని, అందువల్ల ఒప్పందం సెక్షన్ 52(1)(సి)తో ముగియలేదని వాదించింది.

ఈ నోటిఫికేషన్ పూర్తిగా చెల్లుబాటు అవుతుందని, చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(సి)ని ఉల్లంఘించినందున ఈ ఒప్పందం చెల్లదని పేర్కొంది.సెక్షన్ 4(1)(సి)లో పెద్ద సంఖ్యలో వస్తువులను ఈ చట్టం పరిధిలోకి తీసుకురావాల్సిన అవసరం లేదు. సెక్షన్ 4(2)(ఎ) కేవలం ఒక నిబంధన మాత్రమేనని, వివిధ వర్గాల డీలర్లు, ఉత్పత్తిదారులకు వేర్వేరుగా మ్యాక్సిమమ్ ను నిర్ణయించాల్సిన అవసరం ప్రభుత్వానికి లేదన్నారు. s. 4(z)(a) అనేది s. 4(1)(c)కు ఒక నిబంధన కాదు. గరిష్టాన్ని నిర్ణయించిన తరువాత, తరువాత S.4(1)(c) మరియు s. 5(1)(c) యొక్క సంయుక్త కార్యాచరణ ద్వారా అటువంటి వస్తువులను గరిష్టంగా విక్రయించడానికి లేదా అమ్మడానికి ఒక ఒప్పందం తక్షణమే అమలు చేయబడుతుంది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 371 ఆఫ్ 1957.

1955 ఆగస్టు 22న బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు, డిక్రీలోని అప్పీలు నెంబరు 49లో అప్పీలు.

పిటిషనర్ తరఫున సి.బి.అగర్వాల్, జె.బి.దాదాచంజీ, రవీందర్ నారాయణ్, ఓ.సి.మాథుర్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాది తరఫున *అజిత్ మెహతా, ఐ.ఎన్.ష్రాఫ్..*

1961. మే 1. ప్రతివాది రమణలాల్ మగన్ లాల్ మెహతాకు వ్యతిరేకంగా బాంబే హైకోర్టులో బినానీ కమర్షియల్ కంపెనీ లిమిటెడ్ దాఖలు చేసిన దావా నుంచి ఈ అప్పీలు ఉద్భవించింది. లావాదేవీ విచారణలో తనకు జరిగిన నష్టాన్ని లేదా ఒప్పందాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు రూ.88,229-3-0 ప్రత్యామ్నాయ నష్టపరిహారం కింద ప్రతివాది నుంచి రూ.93,053-3-0 మొత్తాన్ని రికవరీ చేయాలని పిటిషనర్ తన దావాలో కోరారు.

పిటిషనర్ ఒక లిమిటెడ్ కంపెనీ మరియు ఇది లోహ వ్యాపారులు, బ్యాంకర్లు మరియు కమిషన్ ఏజెంట్లుగా బొంబాయిలో వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తుంది. ప్రతిస్పందకుడు బొంబాయిలో

మెసర్స్ బాలాసినోర్ ఎక్స్ పోర్ట్ అండ్ ఇంపోర్ట్ కంపెనీ పేరుతో మరియు మెసర్స్ గా కూడా వ్యాపారాలు నిర్వహిస్తున్నాడు. రమణ్లాల్ అండ్ సన్స్. 1952 జనవరిలో పిటిషనర్ ప్రతివాదులకు 300 టన్నుల ఎలక్ట్రోలైటిక్ జింక్ ను రూ.171 చొప్పున విక్రయించడానికి అంగీకరించాడు. పోష్ సూడీ 15 డెలివరీ (జనవరి 12, 1952) కోసం మెటల్ ట్రేడర్స్ అసోసియేషన్, లిమిటెడ్ యొక్క నిబంధనల ప్రకారం జారీ చేయబడిన డెలివరీ ఆర్డర్లకు వ్యతిరేకంగా. 1952 జనవరి 21లోగా సరుకులు చెల్లిస్తామని, ఆ తర్వాత డెలివరీ చేస్తానని హామీ ఇచ్చారు. ప్రతిస్పందకుడు దీనికి చెల్లించాడు. సదరు వస్తువుల ధర కోసం పిటిషనర్ రూ.1,56,000 డిపాజిట్ చేశారు. పిటిషనర్ ఆ సరుకును ప్రతివాదికి టెండర్ చేశాడు, తరువాత అతను కేవలం 160 టన్నులు మాత్రమే డెలివరీ చేయడానికి ఏర్పాట్లు చేశాడు మరియు ఖాతాలో చెల్లింపులు చేశాడు. పిటిషనర్ ప్రతివాదికి మిగిలిన 140 టన్నులు టెండర్ చేశారు, అయితే ప్రతిస్పందకుడు పైన పేర్కొన్న బ్యాలెన్స్ డెలివరీ తీసుకోవడంలో మరియు దానిని చెల్లించడంలో విఫలమయ్యాడు మరియు నిర్లక్ష్యం చేశాడు. డెలివరీ తీసుకోవడంలో ప్రతిస్పందకుడు డిఫాల్ట్ అయిన ఫలితంగా, రుణగ్రహీత పడిపోతున్న మార్కెట్ ఎటిఆర్ లలో బ్యాలెన్స్ ను విక్రయించాల్సి వచ్చింది. 81 శాతం, దాని ఫలితంగా పిటిషనర్కు నష్టం వాటిల్లింది. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే ప్రతివాదిపై అప్పీలుదారుడు చేసిన వాదన స్వభావం.

ఈ వాదనను ప్రతివాదులు అనేక అంశాల్లో ప్రతిఘటించారు. అయితే, 300 టన్నుల ఎలెక్ట్రోలిటిక్ జింక్ అమ్మకం కోసం జరిగిన లావాదేవీ 1950 సరఫరా మరియు వస్తువుల ధరల చట్టం, 1950 (70 ఆఫ్ 1950) మరియు సెప్టెంబర్ 2, 1950 న జారీ చేసిన భారత ప్రభుత్వ నోటిఫికేషన్ నంబర్ 1 (4)-32 (17)50 లోని సిఎల్ (బి) నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉందని ఆయన కోరారు. ఆ లావాదేవీ చెల్లదని, చట్టవిరుద్ధమని, అందువల్ల పిటిషనర్ వాదన చట్టరీత్యా చెల్లదని పేర్కొంది. ప్రతివాది ఒప్పంద చట్టబద్ధత గురించి తన ప్రధాన వాదనకు పక్షపాతం లేకుండా అర్హతలపై ఇతర వాదనలను లేవనెత్తాడు.

ఈ వ్యాజ్యాన్ని బాంబే హైకోర్టులో కోయాజీ, జె విచారించారు. థెరిస్పాండెంట్ లేవనెత్తిన ప్రధాన వాదనను మేధావి జడ్జ్ ప్రాధమిక సమస్యగా విచారించారు. ఈ ప్రాధమిక అంశంపై, ప్రతివాది

పేర్కొన్న డిఫెన్స్ బాగా లేదని, కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులకు వర్తించదని న్యాయమూర్తి అభిప్రాయపడ్డారు . అందువల్ల ఆ ఒప్పందం చెల్లుబాటు అవుతుందని ఆయన తేల్చిచెప్పారు. ఈ మధ్యవర్తిత్వ తీర్పును వెలువరించిన న్యాయమూర్తి, మెరిట్ ఆధారంగా సమస్యలను విచారించడం కొనసాగించారు, మరియు పైన పేర్కొన్న అంశాలపై పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా ఉందని, తీర్పులో ఇచ్చిన ఆదేశాల నేపథ్యంలో పిటిషనర్ కు జరిగిన నష్టాన్ని నిర్ధారించడానికి ఈ విషయాన్ని కమిషనర్ కు బదిలీ చేయాలని ఆదేశించారు.

ఈ తీర్పుపై ప్రతివాది అప్పీలుకు మొగ్గు చూపగా అప్పీల్ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్ అతని అప్పీలును అనుమతించింది. అప్పీల్ కోర్టు ముందు ఒక పాయింట్ మాత్రమే వాదించబడింది మరియు అది ఒప్పందం యొక్క చెల్లుబాటుకు సంబంధించింది. ప్రతివాది లేవనెత్తిన డిఫెన్స్ బాగుందని, ప్రశ్నార్థకమైన ఒప్పందం చెల్లదని ట్రయల్ జడ్జి తీర్పును తిప్పికొడుతూ అప్పీల్ కోర్టు తీర్పునిచ్చింది. ఫలితంగా అప్పీలు కోర్టు పిటిషనర్ సూట్ ను ఖర్చులతో కొట్టివేయాలని ఆదేశించింది. అప్పుడు పిటిషనర్ సంబంధిత హైకోర్టు నుండి ఒక సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసి పొందాడు మరియు ఆ ధృవీకరణ పత్రంతోనే అది తన ప్రస్తుత అప్పీల్ ద్వారా ఈ కోర్టుకు వచ్చింది; పిటిషనర్ తరఫున అగర్వాల్ లేవనెత్తిన ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, ఒప్పందం చెల్లుబాటుకు వ్యతిరేకంగా ప్రతివాది వాదనను సమర్థించడంలో డివిజన్ బెంచ్ తీసుకున్న అభిప్రాయం చట్టంలో తప్పు. అందువలన, 1950 యొక్క సరఫరా మరియు వస్తువుల ధరల చట్టం 70 (ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు) లోని భౌతిక నిబంధనలను ప్రస్తావించడం మరియు దాని ప్రణాళిక మరియు ఉద్దేశ్యాన్ని చాలా విస్తృతంగా పరిశీలించడం అవసరం. ఆర్ట్ కింద చేసిన తీర్మానానికి అనుగుణంగా ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించారు. రాజ్యాంగంలోని 249వ అధికరణ ప్రకారం సరుకుల ధరల నియంత్రణ, సరఫరా, పంపిణీ. ఆర్టికల్ 249 ప్రకారం రాష్ట్ర జాబితాలోని ఒక అంశానికి సంబంధించి చట్టాలు చేసే అధికారం పార్లమెంటుకు ఉంది, అయితే ఆ అధికారాన్ని జాతీయ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా మాత్రమే ఉపయోగించవచ్చు మరియు కనీసం మూడింట రెండు వంతుల మంది సభ్యులు ఓటు వేయడం ద్వారా కౌన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్ ఆ దిశగా ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించిన తరువాత మాత్రమే. జాతీయ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించారనడంలో సందేహం లేదు, ఎందుకంటే జాతీయ

ప్రయోజనాలు నిస్సందేహంగా కొన్ని రకాల వస్తువుల సరఫరా మరియు ధరలను కేంద్ర శాసనసభ నియంత్రించాలి. జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థకు అవసరమైన వస్తువులకు సంబంధించి ధరలు ప్రదేశాన్ని బట్టి మారుతూ ఉంటాయి. సరుకుల సరఫరాను నియంత్రించకపోతే సరుకులు ఒకచోట సమృద్ధిగా లభ్యమవుతాయి, మరోచోట తగిన స్థాయిలో లభ్యం కాకపోవచ్చు. నియంత్రిత వస్తువుల సరఫరాను దేశంలో సరసమైన ధరలకు అందుబాటులోకి తీసుకురావడానికి ఉద్దేశించిన ఈ చట్టం ఆ వస్తువుల సరఫరా, అమ్మకాలను నియంత్రించడానికి అవసరమైన ఆంక్షలు విధించాలని భావిస్తోంది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 ఈ చట్టం వర్తించే వస్తువులను నిర్వచించింది. షెడ్యూలులో పేర్కొన్న వస్తువులకు, ఇతర వస్తువులకు ఈ చట్టం వర్తిస్తుందని సెక్షన్ 3 చెబుతోందని, ఆ మేరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం నోటిఫైడ్ ఆర్డర్ ద్వారా పేర్కొనవచ్చని పేర్కొంది . సెక్షన్ 4 గరిష్ట ధరలను నిర్ణయించడం మరియు గరిష్ట పరిమాణాలను నిర్ణయించడం గురించి వివరిస్తుంది, సెక్షన్ 5 ప్రకారం గరిష్టంగా నిర్ణయించినప్పుడు అమ్మకందారులు మరియు ఉత్పత్తిదారులపై ఆంక్షలు విధిస్తుంది. సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఏ సమయంలోనైనా కలిగి ఉండగల పరిమాణం యొక్క సాధారణ పరిమితి విధించబడింది మరియు సబ్-ఎస్ కు నిబంధన విధించబడింది. (1) నిబంధనలోని CLS. (a) మరియు (b) లో పేర్కొనబడ్డ వ్యక్తులకు ఇది వర్తించదని స్పష్టం చేస్తుంది. అదనపు నిల్వలను స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు ప్రకటించే సుంకం సెక్షన్ 7, సెక్షన్ 8 నిర్దేశించిన విధంగా వస్తువులను విక్రయించాల్సిన బాధ్యతను విధిస్తుంది. ఈ సెక్షన్ లోని నిబంధనలను పాటించకపోవడం ఈ చట్టం కింద నేరంగా పరిగణిస్తారు. సరకుల ఉత్పత్తి, పంపిణీని నియంత్రించే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. సెక్షన్ 16 ప్రకారం ఈ చట్టంలోని నిబంధనలను అమలు చేసే ఉద్దేశ్యంతో పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ స్థాయికి తగ్గని ఏ అధికారినైనా తనిఖీలు, సీజ్ చేసే అధికారాన్ని సాధారణ లేదా ప్రత్యేక ఉత్తర్వు ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి కల్పిస్తారు. జాతీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రయోజనాల దృష్ట్యా ఈ చట్టం పరిధిలోకి తీసుకువచ్చే వస్తువుల సరఫరా, ధరలను క్రమబద్ధీకరించడం, నియంత్రించడం ఈ చట్టం ఉద్దేశానికి విఘాతం కలిగించేలా ఈ చట్టంలోని సెక్షన్లను రూపొందించినట్లు స్పష్టమవుతోంది.

ప్రస్తుత అప్పీలులో సెక్షన్ 4(1)(సి) కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ తో నేరుగా సంబంధం కలిగి ఉన్నాం. అయితే 4వ అధ్యాయాన్ని చదవడం అవసరం. సెక్షన్ 4 ఈ క్రింది వాటిని అందిస్తుంది:

"4. (1) ఏదైనా వస్తువుకు సంబంధించి కేంద్ర ప్రభుత్వం నోటీ-ఫిడ్ ఆర్డర్ ద్వారా నిర్ణయించవచ్చు-

(ఎ) డీలర్ లేదా ప్రొడ్యూసర్ ద్వారా వసూలు చేయబడే గరిష్ట ధర లేదా రేటు;

(బి) డీలర్ లేదా ఉత్పత్తిదారుడు ఏ సమయంలోనైనా కలిగి ఉండగల గరిష్ట పరిమాణం;

(సి) ఒక లావాదేవీలో ఏ వ్యక్తికైనా విక్రయించగల గరిష్ట పరిమాణం.

(2) అటువంటి ఏవైనా ఉత్తర్వులు ఉండవచ్చు-

(ఎ) వివిధ ప్రాంతాలలో లేదా వివిధ తరగతుల డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారులకు వస్తువుల యొక్క ఒకే వివరణకు గరిష్ట ధరలు లేదా రేట్లు మరియు గరిష్ట పరిమాణాలను నిర్ణయించడం;

(బి) వసూలు చేయవలసిన గరిష్ట ధర లేదా రేటును పేర్కొనడానికి బదులుగా, ఆ ధర లేదా రేటును ఆ విధంగా లెక్కించాలని మరియు ఆర్డర్ ద్వారా అందించబడే అటువంటి విషయాలను సూచించడం ద్వారా ఆదేశించండి."

సెక్షన్ 5 ప్రకారం 4వ సెక్షన్ పరిధిలోకి వచ్చే కేసుల్లో అమ్మకం, అమ్మకంపై ఆంక్షలు విధిస్తారు. (1) (సి) ఏ డీలర్ లేదా ప్రొడ్యూసర్, ఏ ఒక్క లావాదేవీలోనైనా ఏ వ్యక్తికి విక్రయించడానికి లేదా విక్రయించడానికి అనుమతించరాదు, ఏవైనా సరుకుల పరిమాణాన్ని గరిష్టంగా సిఎల్ (సి) సబ్-ఎస్ కింద నిర్ణయించాలి. (1) ఎస్. 4. సెక్షన్ 4(1)(సి) కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేనందున దావాలో ఒప్పందం చెల్లదన్నది ప్రతివాదుల వాదన. అందువల్ల పార్టీల మధ్య సంకుచిత వివాదాన్ని నిర్ణయించడానికి సెక్షన్ 4(1)(సి)లోని నిబంధనలు,

దాని కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్లు, సెక్షన్ 5(1)(సి)లోని నిబంధనల పరిధిని, ప్రభావాన్ని నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది.

ఇప్పుడు నోటిఫికేషన్ చదివేద్దాం. నోటిఫికేషన్లు ఇలా ఉన్నాయి.

> "(బి) తనకు విక్రయించాలని ప్రతిపాదించిన పరిమాణం మూడు నెలల వినియోగానికి తన అవసరాలకు మించదని కొనుగోలుదారు నుండి లిఖితపూర్వకంగా డిక్లరేషన్ పొందకపోతే లేదా కొనుగోలుదారుడు మూడు నెలల పాటు సాధారణ వాణిజ్యానికి అవసరమైన డీలర్ అయితే తప్ప అటువంటి డీలర్ లేదా ఉత్పత్తిదారు ఒక టన్ను కంటే ఎక్కువ నాన్ ఫెర్రస్ లోహాలను విక్రయించరాదు.

నోటిఫికేషన్ ఏం ఇస్తుంది? నోటిఫికేషన్ యొక్క ఇతర ఆవశ్యకత తీరని పక్షంలో నోడ్యూలర్ 1 టన్ను కంటే ఎక్కువ నాన్ ఫెర్రస్ లోహాలను విక్రయించాలని ఇది అందిస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, నోటిఫికేషన్ మొదట 1 టన్ను కంటే ఎక్కువ ఫెర్రస్ కాని లోహాల అమ్మకాలపై సాధారణ నిషేధాన్ని విధిస్తుంది, కానీ ఈ కాయిలింగ్ సంపూర్ణమైనది కాదు. తనకు విక్రయించాలని ప్రతిపాదించిన పరిమాణం మూడు నెలల వినియోగానికి తన అవసరాలకు మించి లేదని డీలర్ కొనుగోలుదారుడి నుంచి లిఖితపూర్వకంగా ధృవీకరించినట్లయితే టన్నుకు మించి అమ్మకాలు చెల్లుబాటు అవుతాయి. కొనుగోలుదారు విషయంలో 1 టన్ను కంటే ఎక్కువ అమ్మడానికి కూడా ఇది అనుమతిస్తుంది. అందువల్ల నోటిఫికేషన్ ప్రభావం ఏమిటంటే, రెండు రకాల గరిష్ట పరిమితులు విధించబడతాయి మరియు తద్వారా రెండు మాగ్జిమాలు నిర్ణయించబడతాయి . 1 టన్ను వరకు ఎలాంటి ఆంక్షలు లేకుండా అమ్మకాలు జరపవచ్చు. వినియోగదారుడు లేదా డీలర్ తనకు విక్రయించిన పరిమాణం మూడు నెలలకు తన అవసరాలను తీర్చలేదని డిక్లరేషన్ ఇస్తే 1 టన్నుకు మించి వినియోగదారుడికి లేదా డీలర్ కు విక్రయించవచ్చు. విక్రయించడానికి ఒప్పందం చేయడానికి ముందు ప్రతిస్పందకుడు అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి డిక్లరేషన్ ఇవ్వలేదు, మరియు ప్రశ్నార్థకమైన ఫెర్రస్ కాని లోహంలో 1 టన్ను కంటే ఎక్కువ విక్రయించడానికి చేసుకున్న ఒప్పందం

నోటిఫికేషన్ యొక్క ఆవశ్యకతలను ఉల్లంఘించడమేనని మరియు అందువల్ల ఇది విరుద్ధమని ప్రతివాది వాదించాడు. 4(1)(సి) నోటిఫికేషన్ తో చదివి చట్టంలోని సెక్షన్ 5(1)(సి)ను ఆకర్షిస్తుంది.

ఈ నోటిఫికేషన్ గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించలేదని, ఎందుకంటే అతని ప్రకారం, అనరిత్మెటిక్ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడం ద్వారా సెక్షన్ యొక్క అవసరాన్ని సంతృప్తిపరచవచ్చు, అది కూడా మారని రూపంలో అని అగర్వాల్ వాదించారు. చట్టంలోని సంబంధిత సెక్షన్ల నిబంధనలను పాటించడంలో విఫలం కావడం అన్యాయమని, అందువల్ల నిర్దిష్ట నాన్ ఫెర్రస్ లోహానికి గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడం అవసరమని, నోటిఫికేషన్ ద్వారా అది జరగనందున అది చెల్లదనే వాదన వినిపిస్తోంది. ఈ వాదన మాకు నచ్చలేదు. ఈ చట్టం పరిధిలోకి రావాల్సిన వస్తువుల సంఖ్య, వివిధ వర్గాల వ్యక్తులు లేదా డీలర్లకు అవసరమైన వివిధ పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని 4(1)(సి) ద్వారా నిర్ణయించాల్సిన గరిష్టాన్ని అంకగణితంగా నిర్ణయించి, అన్ని సందర్భాల్లోనూ స్థిరంగా నిర్ణయించాలని సూచించడం పూర్తిగా అవాస్తవం. అంతేకాక, సెక్షన్ 4(2)(ఎ) కూడా వివిధ ప్రాంతాలను లేదా వివిధ వర్గాల డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారులను సూచించడం ద్వారా వేర్వేరు మార్గదర్శకాలను సూచించాలని సూచిస్తుంది. అందువలన, మారని గరిష్ట సిద్ధాంతం యొక్క ఏదైనా గణిత పరిమాణాన్ని నిర్ణయించకపోతే అది చెడ్డదనే వాదనను తిరస్కరించాలి.

సెక్షన్ 4(2) (ఎ) నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నందున నోటిఫికేషన్ చెల్లదని కోరారు. సెక్షన్ 4(2)(ఎ) ప్రకారం వివిధ ప్రాంతాల్లో లేదా వివిధ వర్గాల డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారులకు ఒకే వస్తువుకు గరిష్ట ధరలు లేదా రేట్లు, గరిష్ట పరిమాణాలను నిర్ణయించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వీలు కల్పిస్తుంది. అందువల్ల సెక్షన్ 4(1)(సి) కింద నిర్ణయించాల్సిన గరిష్ట పరిమితి వివిధ వర్గాల డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారులను ఉద్దేశిస్తూ గరిష్ఠంగా నిర్ణయించాలని, ఈ నోటిఫికేషన్ 4(2)(ఎ)కు విరుద్ధంగా ఉన్నందున అది చెల్లదని కోరారు. ఈ వాదనను స్పష్టంగా తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నారు. అనేది స్పష్టమవుతోంది. 4(2)(ఎ)ను ఒక నిబంధనగా చదవలేము మరియు 4(1)(సి)ను నియంత్రించే ఉద్దేశ్యంతో సేవలో ఒత్తిడి చేయరాదు. సెక్షన్ 4(2)(ఎ) అనేది వ్యక్తులను సూచించే సెక్షన్ 4(1)(సి)లోని నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ, వివిధ ప్రాంతాలకు లేదా వివిధ వర్గాల డీలర్లు లేదా

ఉత్పత్తిదారులకు సంబంధించి ధరలు లేదా రేట్లు లేదా పరిమాణాల పరంగా గరిష్ట ఆదాయాన్ని నిర్ణయించే అధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఉందని చూపించడానికి ఉద్దేశించినది. సెక్షన్ 4(1)(సి) ప్రకారం ఒక లావాదేవీలో గరిష్ఠ పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడం, డీలర్లు లేదా ఉత్పత్తిదారుల తరగతులను దృష్టిలో ఉంచుకుని గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించడం కుదరదని, ఇందుకు వీలు కల్పించే నిబంధనలను 4(2)(ఎ)గా శాసనసభ చేర్చింది. కాబట్టి 4(1)(సి)ను అర్థం చేసుకోవడానికి 4(2)(ఎ)పై ఆధారపడటం పూర్తిగా అసమంజసంగా మనకు అనిపిస్తుంది. ఇప్పుడు సెక్షన్ 4(1)(సి)ని పరిశీలిస్తే వినియోగదారులు, డీలర్లకు గరిష్ట బైరిఫరెన్స్ ను నిర్దేశించినట్లుగానే నోటిఫికేషన్ 4(1)(సి)కు సరిగ్గా సరిపోతుందని స్పష్టమవుతోంది.

అగర్వాల్ గారు మన ముందు బలంగా వినిపించిన మరో వాదన ఇంకా పరిగణనలోకి తీసుకోవలసి ఉంది. నోటిఫికేషన్ సెక్షన్ 4(1)(సి) కింద గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్దేశించినప్పటికీ నోటిఫికేషన్ లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్నందున ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో సెక్షన్ 5(1)(సి)లోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించదన్న వాస్తవాన్ని విస్మరించలేమని ఆయన వాదించారు. అన్న వాదన వినిపిస్తోంది. ఏ సమయంలోనైనా అమ్మకానికి గరిష్ట పరిమితిని నోటిఫికేషన్ నిర్దేశిస్తుంది, మరియు థీకంట్ లో అమ్మకం అంటే వాస్తవ అమ్మకాలు అని అర్థం. అందువల్ల ఈ నోటిఫికేషన్ అమ్మకం లేదా ఆఫర్ చేయడానికి ఒప్పంద కేసులను సూచించదు లేదా కవర్ చేయదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో పిటిషనర్ నోటిఫికేషన్ ద్వారా సూచించిన షరతుకు విరుద్ధంగా ప్రతిస్పందకుడికి ఒక పరిమాణాన్ని విక్రయించడానికి నిస్సందేహంగా అంగీకరించాడు; కానీ, ఒప్పందం యొక్క దశలో అమ్మకానికి నోటిఫికేషన్లు వర్తించవు మరియు అందువల్ల ఒప్పందం పూర్తిగా చెల్లుబాటు అవుతుంది. అవసరమైన డిక్లరేషన్ ఇవ్వడంలో విఫలమైతే కాంట్రాక్ట్ పనితీరు చట్టవిరుద్ధమైతే, అతను తన డిఫాల్ట్ ను సద్వినియోగం చేసుకోలేడు మరియు సెక్షన్ 5(1)(సి) ప్రకారం లావాదేవీని చట్టవిరుద్ధంగా ముద్ర వేయలేడు. 4(1)(సి), 5(1)(సి) సెక్షన్లలోని నిబంధనలు, సెక్షన్ 4(1)(సి) కింద జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ ప్రభావంపై ఈ వాదన ఆధారపడి ఉందని మా అభిప్రాయం. రెండు వర్గాల పథకం సాదాసీదాగా ఉంది. సెక్షన్ 4(1)(సి) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం నోటిఫైడ్ ఆర్డర్ ద్వారా ఒక లావాదేవీలో ఎవరికైనా విక్రయించగల గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించాల్సి ఉంటుంది. ఒక

నోటిఫైడ్ ఆర్డర్ ద్వారా గరిష్ట పరిమాణాన్ని నిర్ణయించిన తరువాత వెంటనే అమల్లోకి వస్తుంది, మరియు సరుకులకు సంబంధించి సెక్షన్ 4(1) (సి) కింద నోటిఫై చేయబడిన ఉత్తర్వు ద్వారా నిర్ణయించిన గరిష్ట పరిమాణాన్ని నోటిఫికేషన్ యొక్క అవసరాలకు విరుద్ధంగా ఆ సరుకులకు సంబంధించి అమ్మకం, అమ్మకానికి, అమ్మకానికి ఒప్పందానికి విరుద్ధంగా ఉంటుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఏదైనా వస్తువుల అమ్మకానికి సంబంధించి గరిష్ట స్థాయిని నోటిఫై చేసిన ఉత్తర్వు నిర్ణయించిన తర్వాత, వస్తువులను విక్రయించడానికి ఒప్పందం లేదా అమ్మకపు ప్రయోజనాల కోసం ఆ వస్తువులను నోటిఫైలో పేర్కొన్న గరిష్టానికి మించి విక్రయించడానికి ఆఫర్ తక్షణమే దెబ్బతింటుంది, నోటిఫికేషన్ వల్ల కాదు, సెక్షన్ 4 (1) (సి) లోని నిబంధనలు మరియు దాని కింద జారీ చేయబడిన నోటిఫికేషన్ మరియు సెక్షన్ 5 యొక్క నిబంధనలను కలపడం ద్వారా. అందువల్ల, నోటిఫికేషన్ కేవలం అమ్మకానికి మాత్రమే సూచిస్తుంది కాబట్టి, 5(1)(సి) ప్రస్తుత ఒప్పందాన్ని తాకదని మా అభిప్రాయం.

ఈ సందర్భంలో, అమ్మకానికి ఒప్పందం మరియు వాస్తవాల మధ్య వ్యత్యాసం మరియు ప్రతిస్పందకుడి ప్రవర్తనపై ఆధారపడిన ఏదైనా వాదన ఈ దశలో పిటిషనర్కు తెరవబడదు. నోటిఫికేషన్ లోని క్లాజు ప్రకారం గరిష్ఠంగా నిర్దేశించినట్లయితే ప్రతివాది వాదన చెల్లుబాటు అవుతుందని, అప్పీలుదారునికి చట్టపరంగా ఎలాంటి కేసు ఉండదని పిటిషనర్ విద్వాంసుడు కౌన్సెల్ మిస్టర్ మిస్త్రీ రెండు కోర్టుల ముందు స్పష్టంగా అంగీకరించారని ట్రయల్ జడ్జితో పాటు అప్పీల్ కోర్టుల తీర్పు స్పష్టం చేసింది. వాస్తవానికి అప్పీలు కోర్టు తన తీర్పు సందర్భంగా ఈ అంశాన్ని ఒకటి కంటే ఎక్కువసార్లు ప్రస్తావించింది మరియు పిటిషనర్ వైపు నుండి స్పష్టంగా చెప్పబడింది, ఒకవేళ నోటిఫికేషన్ చెల్లుబాటు కాదని పిటిషనర్ లేవనెత్తిన పాయింట్ ఆఫ్ లా విఫలమైతే అతను కోర్టుకు వెలుపల ఉంటాడని స్పష్టంగా పేర్కొంది. అందుకే ఈ కేసులో అమ్మడానికి ఒప్పందం చెల్లుబాటు అవుతుందని అగర్వాల్ లేవనెత్తిన అంశం వాస్తవానికి ఆయనకు తెరవబడలేదని మేము భావిస్తున్నాము.

ట్రయల్ కోర్టులో విద్వాంసుడైన న్యాయమూర్తి కొన్ని పరిశీలనలు చేసిన మాట వాస్తవమే, కొనుగోలుదారుడు వాస్తవ అమ్మకం సమయంలో డిక్లరేషన్ ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉంటాడని

ఒప్పందం యొక్క సూచికగా కనిపించింది మరియు ఒప్పందం చెల్లుబాటు కావడం గురించి ప్రతివాది వాదనను స్వీకరించడానికి ప్రతివాదికి అవకాశం లేదని మేధావి న్యాయమూర్తి భావించినట్లు కూడా తెలుస్తోంది. అమ్మే. ఈ పరిశీలనలను విచారణ న్యాయస్థానం ముందు పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది చేసిన వాదనతో ఎలా సరిపోల్చవచ్చో చూడటం కష్టం; కానీ మేము ఈ పరిశీలనలను ప్రస్తావించాము, ఎందుకంటే ఈ పరిశీలనల ఆధారంగానే, ప్రతిస్పందకుడు అమ్మకానికి ఒప్పందం యొక్క చెల్లుబాటును విభేదించకుండా నిరోధించబడుతున్నాడనే వాదనను నిర్మించాలని మరియు డిక్లరేషన్ ఇవ్వడంలో అతని డిఫాల్ట్ ను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని అగర్వాలా భావించారు. పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది చేసిన వాదన దృష్ట్యా ఈ వాదనను లేవనెత్తలేమని మా అభిప్రాయం తప్ప, ఇందులో ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని మేము సంతృప్తి చెందుతున్నాము. మేము ఇప్పుడే స్కీమ్ ఆఫ్స ను సూచించాము. 4(1)(సి) మరియు 5 స్పష్టంగా ఉన్నాయి, కాబట్టి అసలే మరియు అమ్మకానికి ఒప్పందం మధ్య ఏదైనా వ్యత్యాసం స్పష్టంగా చెల్లదు.

అందువల్ల అప్పీలు విఫలం అవుతుందని, ఖర్చుల విషయంలో ఎలాంటి ఆదేశాలు ఉండవని, ఫలితాన్ని మిస్టర్ మిస్త్రీ పూర్తిగా సరిదిద్దుకున్నాడనడంలో మాకు ఎలాంటి సందేహం లేదు.

అప్పీల్ కొట్టివేత..